

«Ἐπὶ τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν καὶ πά-
 λαι καὶ ἄρτι ἐγράφη δλόκληρος φιλολογία,
 ἀλλ' ὡς φαίνεται ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐξητηθή. Ἐν
 τῇ ἐπιφυλλίδι σπουδαίας τιμῆς ἐφημερίδος εὐ-
 ρηνται αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις. «Οὐδεμία γυνὴ
 ὑπάρχει οὔτε ἀπολύτως ὠραία, οὔτε ἀπολύτως
 δυσειδής. Ἡ γυναικεία καλλονὴ ἐξήρτηται ἐκ
 τῆς ἰδιαίτερας ἐκάστου παρατηρητοῦ φιλοκαλί-
 ας. Τὴν χρυσοχρουν κόμην λ. χ. οἱ μὲν ὑπολαμ-
 βάνουσι ἀκρότητα γυναικείου κόσμου, οἱ δὲ ὑ-
 ποκείμενον ἐδελυγμίας. Τὸ αὐτὸ ρητέον περὶ
 κόμης ξανθῆς ἢ μελαίνης. Ἀκριβεῖς αἰσθητικοὶ
 ἤτοι καλλιλογικοὶ κανόνες δὲν ὑπάρχουσι· ἰ-
 σχυεὶ δὲ ἐνταῦθα, εἴπερ ἄλλοθί που, τὸ τοῦ Ἑλ-
 ληνος φιλοσόφου «πάντων χρημάτων μέτρον ἄν-
 θρωπος». Ἀμαρτάνει λοιπὸν ὁ λέγων «ἢ δε
 ἡ γυνὴ εἶναι ὠραία», ὀφείλει δὲ μᾶλλον νὰ λέγῃ
 «φαίνεται μοι ὠραία ἢ ἀρέσκει μοι». Τὸν κα-
 νόνα τοῦτον ἀποδοκιμάζουσι φυσικῶ τῷ λόγῳ
 αὐταὶ αἱ γυναῖκες, αἱ πολλάκις ἐπιχειρήσασαι
 νὰ συντάξωσι πραγματείας περὶ τῆς ἑαυτῶν
 καλλονῆς. Ἡ εὐφροσύνη Μαργαρίτα Ἀγγουλε-
 μίου π. χ. ἔγραψεν· «Εἰς τὴν γυναικείαν καλ-
 λονὴν ἀπαιτοῦνται τρία λευκά, ἐπιδερμίδς, ὀ-
 δόντες, χεῖρες· τρία μελανά, ὀφθαλμοί, βλεφα-
 ρα, ὄφρυς· τρία ἐρυθρά, χεῖλη, παρειαί, ὄνυχες·
 τρία μακρά, σῶμα, κόμη, χεῖρες· τρία βραχέα,
 ὀδόντες, ὦτα, πόδες· τρία λεπτά, δάκτυλοι
 χεῖλη, τρίχες· τρία εὐρέα, στήθη, μέτωπον, με-
 σόφρονον. Ἐκ τῶν ἐνός καὶ εἴκοσι τούτων στοι-
 χείων δυνατὸν ν' ἀπαρτισθῇ βεβαίως γυνὴ κα-
 λή, ἀρέσκουσα τῷ δεῖνι ἢ δεῖνι, ἀλλ' οὐχὶ κα-
 λοῦ πρότυπον τοῖς πᾶσιν ἀσπάσιον.

Ἡ γενναιοδωρία τῶν Βορειαμερικανῶν, ὑ-
 ποκειμένου ἰδίως λόγου περὶ ἰδρύσεως ἐκπαι-
 δευτηρίων, εἶναι ἀπαράμιλλος, οὐδεὶς δὲ ὁ ἀ-
 γνοῶν ὀπόσα μυθώδη χρημάτων ποσὰ ζῶν ἐχο-
 ρήγησε καὶ ἀποθανῶν κατέλειπεν ὁ μεγαλόδοξος
 Πηθόδου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις πα-
 νεπιστημίων καὶ βιβλιοθηκῶν. Ἐφάμιλλος τῷ
 Πηθόδου ἀνεδείχθη ὁ μυριόπλουτος τραπεζίτης
 Βάνδερβιλτ, ὁ ἰδρυσάμενος καὶ προικίσας τὸ ἐν
 Νασβίλ πανεπιστήμιον. Τοῦ Βάνδερβιλτ ὁ υἱός,
 ἀντιφιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πατρίαν ἔλευθε-
 ριότητα, ἐδωρήσατο ἐσχάτως εἰς τὸ αὐτὸ πα-
 νεπιστήμιον πενήτηκότα μυριάδας φράγκων. Ὁ
 Βάνδερβιλτ εἶναι ὁ Κροῖσος τῆς Ἀμερικῆς· ἔχει
 27,706 ὑπαλλήλους, ὧν ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἀνέρ-
 χεται ἐν συνόλῳ εἰς 70,600,000 φράγκων.

Ὁ Μαυρίκιος Βούς, ὁ πρόην ἰδιαίτερος γραμ-
 ματεὺς καὶ βιογράφος τοῦ Βίσαρκ, δημοσιεύει
 καὶ αὐτὸς χαρακτηριστικώτατα ἀποφθέγματα
 τοῦ δαιμονίου ἀνδρός. Κατ' αὐτὸν, ὁ ἀρχικαγ-
 κελάριος ἔχει πολλάκις στιγμὰς μελαγχολίας,
 καθ' ἃς δεικνύται λίαν δυσηρεστημένος ἐκ τῶν
 ἰδίων ἑαυτοῦ πράξεων. Οὕτως ἅπαξ ἐν δημηγύρει
 φίλων ὡμολόγησεν ὅτι ἐκ τοῦ πολιτικοῦ του

σταδίου ὀλιγίστας ἐπορίσθη χαρὰς καὶ οὐδένα
 κατέστησεν ἀληθῶς εὐτυχῆ, οὔτε ἑαυτὸν, οὔτε
 τὴν οἰκογένειάν του, οὔτε ἄλλους. Οἱ περιστώ-
 τες διεμαρτυρήθησκν. Ὁ πρίγκηψ ὅμως ἐξηκο-
 λούθησε λέγων· «Ἄπ' ἐναντίας, πολλοὺς κατέ-
 στησα δυστυχεῖς. Ἄνευ ἐμοῦ δὲν θὰ διεξήγοντο
 τρεῖς μεγάλοι πόλεμοι, δὲν θὰ ἐφορευόντο 80,
 000 ἄνδρες καὶ δὲν θὰ ἐπένθουν μυριάδες γονέων,
 χερῶν καὶ ὄφραων. Καὶ περὶ τούτων μὲν θὰ
 λογαριασθῶ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἀληθῆ χαρὰν
 σπανίως ἠσθάνθη· λύπας δὲ μόνον καὶ φροντί-
 δας ἐποτίσθη».

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλοὶ εἰσὶν οἱ πάσχοντες ἀνορεξίαν, πρὸ
 πάντων δὲ ἐκ τῶν κατοικούντων τὰς πόλεις.
 Ἔνα δὲ διεγείρωσι τὴν ὄρεξιν, προστρέχουσι συ-
 νήθως εἰς πνευματώδη ποτὰ, τὰ λεγόμενα ὀρε-
 κτικά, ὧν χρῆσιν ποιοῦνται τινες ἐκ συνηθείας,
 καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη. Τὰ ποτὰ ταῦτα
 εἶνε λίαν βλαβερὰ, ὡς ἐρεθίζοντα τὸν κενὸν σῶ-
 μαχον διὰ τῆς εἰς αὐτὸν εἰσαγωγῆς οἴνοπνεύμα-
 τος μᾶλλον ἢ ἥπτον πυκνοῦ. Τινὰ δὲ τῶν ὀρε-
 κτικῶν τούτων, ἰδίᾳ τὸ ἀψίνθιον (absinthe), προ-
 ζενοῦσι σοβαρωτάτας νευρικὰς παθήσεις.

Πρὸς χρῆσιν τῶν γυναικῶν παρασκευάζονται
 ὀρεκτικὰ εἰς βάμματα ἢ εἰς οἴνουσ, ἅτινα κι-
 νοῦσι μετὰ τὴν ὄρεξιν ὡς ἀνέχοντα οὐσίας πι-
 κρὰς, π.χ. κίαν ἢ γεντιανὴν, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως
 συνεπάγονται καὶ πολλὰ ἄτοπα, οἷον πικρότητα
 τοῦ στόματος, ἐρυγὰς (ρῆψίματα) ὀχληροτάτας,
 ἐξάψεις τοῦ προσώπου τοσοῦτον δυσαρέστους εἰς
 τὰς κυρίας καὶ ἄλλας τοῦ σώματος διαταράξεις
 ἐν τέλει τοῦ γεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώ-
 σει προτιμότερον εἶνε νὰ λαμβάνῃ τις τὰς πικρὰς
 οὐσίας εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

Ἐξ ὅλων τῶν πικρῶν οὐσιῶν ἡ δραστηκωτάτη
 ἄμα δὲ καὶ ἀβλαβὴς εἶνε ἡ πικρὰ κουασσία (qua-
 sia amara). Ῥινήματα τοῦ ξύλου αὐτῆς ὀλίγα
 ἐμβάλλονται ἀφ' ἐσπέρας εἰς ποτήριον περιέχον
 30-50 δραμμ. κοινῷ ὕδατος, ὅπερ τὴν ἐπιού-
 σαν ἡμέραν πίνεται πρὸ τοῦ γεύματος. Κατα-
 σκευάζονται δὲ καὶ ποτήρια ἐκ ξύλου κουασσίας,
 εἰς ἃ ἀφ' ἐσπέρας ἐγχεόμενον ὕδωρ γίνεται ἱα-
 νῶς πικρὸν εἰς χρῆσιν διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἡ πι-
 κρὰ κουασσία ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ κινήτῃ τὴν
 ὄρεξιν χωρὶς νὰ διαταράττῃ τὴν κοιλίαν.

Προκειμένου ὅμως περὶ χρήσεως ὀρεκτικῶν
 μετὰ τῆς ἀνωτέρω συμβουλῆς ἃς μὴ λησμονῆ-
 τις καὶ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον·

Ἡρώτησέ τις τὸν Ῥικτόρ ὀποῖαν γνώμην ἔχει
 περὶ τῆς ῤακῆς.

— Κακίστην, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιφανὴς ἰατρός.

— Καὶ ὅμως ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν.

— Πιθανόν· νομίζω ὅμως ὅτι τίποτε δὲν
 πρέπει τις νὰ ἀνοίγῃ . . . μὲ ἀντικλεῖδια.